

Koczor János.

(Saját tudósítónktól.) A városháza toronyán fekete lobogót lenget a decemberi szellő. A magisztrátusnak halottja van. Egyik régi, munkás és kiváló tevékenységű tagja költözött el a kora reggeli órákban az élők sorából. Koczor János hunyt el. Talán nincs ennek a városnak egy polgára sem, aki nem ismerte volna a daliás természetű szenátort, aki — úgy látszott — maga volt az elpusztíthatatlan élet. Ez az élet is elpusztult, kialudt örökre. És most ismét szegényebb lett a város egy szorgalmas, derék tisztviselővel, aki a közigazgatás különböző hivatalában tevékeny tagja volt a toronyaljának és hű fia a városnak, aki ott állt már az újjászületett város bölcsőjénél és legjobb tudásával, munkaakarással segített megalapozni a város jövődjét és boldogulását.

Koczor János nemcsak a becsvágya, hanem a példaadó szorgalma révén is jutott a szenátori székbe, mielőtt majdnem két évtizeden keresztül a helyettes-főkapitány és a rendőrbíró tisztét töltötte be. Mint kórház-biztos került a város szolgálatába, 1884-ben, a rákövetkező évben osztályjegyző lett és 1889-ben alkapitánynak választották meg. Majdnem egy évtizede, hogy a törvényhatósági bizottság tanácsnoknak választotta meg. Előbb a katonai ügyi reszort élén állott, majd az adóügy élére került és mint minden állásában, itt is emberül állta meg a helyét. Mint rendőrbírónak a hír szárnyára vette a nevét és a város határain túl is emlegették a Koczor-bíróságot. Mestere volt a paraszti emberrel való bánásmódnak. Igazságosan kezelte a paragrafusokat, de ítélkezéseiben emberséges érzése és gondolkodásmódja is megnyilatkozott. Kevesen ismerték úgy a paraszti ember természetrajzát, lelki és gondolatvilágát, mint Koczor János, aki értett a nép nyelvén és szigorúsága dacára is tudott velük bánni.

Az utóbbi években betegeskedni kezdett. Külsőjén nem igen látszott a betegség nyoma, imponáló alakjával décegen járta az utcákat és meg nem csappant készséggel végezte terhes hivatalának nagy körületekintést igénylő ügyes-bajos dolgait. Csak a kedélye nem volt olyan, mint régen. Mindinkább nyomott lett a hangulata és pompás tréfákra hajló kedvére ráülepedett egy kis komorság. Viaskodott a bajával, de nem dőlt ágynak, hanem szorgalmasan végezte hivatali teendőit. Cukorbetegség és érelmeszesedés támadta meg erős szervezetét és ez a két baj gyorsan végzett a robusztus emberrel. Tegnap délután rosszullét fogta el és hiába volt minden segítség, családjának ápolása, orvosi tudomány, az izmos, erős embert legyűrte a halál.

Mindössze 62 évet élt Koczor János, aki-

nek az elmulásával a város ismét megfoghatkozott egy sokat dolgozott tisztviselővel. Felesége, Tóth Ida szerető és hűséges hitvest vesztett benne, családja pedig egy gondos, melegsívű apát. Özvegyén kívül három leánya: Rózi (Tordai Artúrné), Ida (Türr dr.-né) és Vica (dr. Fekete Béláné) és a harc-téren küzdő Gyula fia gyászolják az elhunytat és velük együtt az ismerősök, jóbarátok sokasága és a város közönsége, amely minden időben értékelni tudta azokat az érde-meket, amiket Koczor János a közigazgatás különböző ágaiban szerzett kötelességtudásával és munkabírással.

Muraszombati Koczor János 1855 november elsején született. Középiskolai tanulmányait a városi főgimnáziumban végezte, majd a budapesti tudományegyetem jog-fakultásának volt a hallgatója. 1875-ben mint egyéves önkéntes katonai szolgálattételre vonult be és 1876-ban letette a tiszti vizsgát. Ennek az évnek decemberében nevezték ki tartalékos hadnaggyá. 1878-ban elvégezte a jogot, majd 1882-ig ügyvédi irodában gyakornokoskodott, 1882-től 1884-ig a szegedi magyar királyi állami jószágigazgatóságánál gyakornokoskodott, mint napidíjas fogalmazó. 1884 novemberében került a város szolgálatába. A törvényhatósági bizottság kórházi biztossá választotta meg és ettől kezdve gyorsan emelkedett. Még ugyanebben az évben megnősült, Tóth Idát, Tóth Mihály városi főkamrás leányát vette feleségül. 1886 március havában kapitányi osztályjegyzővé választotta meg a közgyűlés, majd 1890 április 22-én első osztályú alkapitánnyá nevezte ki a főispán. 1899 augusztus 22-én főkapitány-helyettes, rendőrbíró lett és végre 1908 április 21-én tanácsnökká választotta a törvényhatósági bizottság. Az 1914. évi tisztújításnál újból megválasztották adóügyi tanácsnökká.

Koczor János vasárnap még elnökölt a második kerületi városatyaválasztáson. Ezen a napon azonban már rosszullétről panaszkodott környezetének. Hétfőn reggelre rosszabbodott az állapota, mire dr. Korda Jenőt elhívták hozzá. Dr. Korda megállapította, hogy a tanácsnokot a nyelvén szélhűdés érte. Azonban úgy látszott, hogy komolyabb aggodalomra semmi ok nincsen. Hétfőn délután rosszabbodott az állapota, amely ettől kezdve szinte óráról-órára romlott. Kedden már annyira kritikussá vált egészségi állapota, hogy aggódo családja orvosi értekezletet hívott össze. A konzilium megállapította, hogy a beteg állapota válságos. Kedden éjszaka nem feküdt le; az egész éjszakát karosszékeben és a heneseren ülve töltötte. Éjfél táján elkomolyodott, meghalt fia jutott eszébe. Ettől kezdve gyakran szólt meghalt János fiáról. Reggel felé rosszabbra fordult az állapota. Kilenc óra táján felkérte hozzátartozóit, hogy szerkesszenek egy bejelentést, amelyben a tanácsnok bejelentheti betegségét. Háromnegyed 10 órakor mellette tartózkodó felesége észrevette, hogy a karosszékekben ülő beteg arca fokozatosan ké-kül. Nyomiban ágyba fektették. Pár perc alatt kiszenvedett.

Dél előtt 11 órára dr. Somogyi Szilveszter polgármester rendkívüli tanácsulást hívott egybe, amelyen meghatottsággal jelen-

tette be a halálesetet és előterjesztést tett arra nézve, hogy milyen formák között adjon kifejezést a város gyászának? Egyhangulag elhatározta a tanács, hogy az oszlopos tisztviselőt megillető naponkénti háromszor való harangozást elrendeli, a városházára a gyászlobogót felvonatja, a ravatalt feldiszipetti és a ravatalra Szeged város közönsége nevében koszorút helyez. A tanács testületileg kondoleál a gyászoló családnál és a városháza tisztviselőkara élén megjelenik a pénteken délután tartandó végtisztességtételen. A város gyászjelentést ad ki tanácsnoka haláláról és a polgármester fölkérte a főispánt, hogy a közgyűlés megnyitáskor Koczor János adóügyi tanácsnokot parentálja el.

Közügylési vita a rekvirálásról.

(Saját tudósítónktól.) A szerdai közgyűlés legérdekesebb tárgyának kétségtelenül az az indítvány ígérkezett, amelyet a rekquirálás ügyében Wimmer Fülöp adott be. A polgármester tudvalevőleg a fejenkénti lisztadagokat leszállította és akként rendelkezett, hogy a háztartásokból azokat a mennyiségeket is el kell rekquirálni, amelyek a kisebb adagokon fölül vannak. Wimmer ezt helytelenítette. Az intézkedés joga ugyanis a törvényhatóságok első tisztviselőjéi illeti meg. Megtörténhetik, — mondta — hogy más törvényhatóságokban a magánháztartások számára meghagyják a miniszteri rendeletben megszabott mennyiségeket, már pedig nem kívánatos, hogy ne egyenlően legyen ellátva az ország egész lakossága. Az ilyen előállható egyenlőtlenségek megelőzését célozta az indítvány egy sürgöny-felterjesztéssel a Közélelmezési Hivatalhoz. A tanács a kormányhoz való felírást javasolta, de a vita során belátta a humort, mely véleményéből kicsilllogott és hozzájárult a sürgönyhöz. Végül is nagy szótöbbséggel úgy határozott a közgyűlés, hogy a lisztadagok országosan való megállapítását kéri Kürthy bárótól, előzőleg pedig a polgármester megígérte, hogy a magánháztartásokban csak lefoglaltatja a kérdéses mennyiségeket, de az ügy elintézéséig nem szállíttatja el.

Wimmer Fülöp indítványa a következő:

— Mondja ki a közgyűlés, hogy a közlelmezési hivatal elnöke által elrendelt és most itt városunk területén fogamatositás alatt álló rekquirálást az ismert helyzetnél fogva természetesen helyesnek és szigoruan keresztülviendőnek tartja, azonban csak úgy, hogy az a magas kormánynak az egész országra szóló és eddig érvényben maradt kormányrendelet értelmében történjék, vagyis úgy, hogy az ezen rendelet értelmében a lakosságnak megengedett 400, 300 és 240 gramm lisztadagok változatlanul megmaradjanak és csak az ezen felüli mennyiségek ott, ahol találtnak, ismétlem, a legszigorubb módon rekquiráltassanak.

Utasítsa a polgármester urat, hogy a rekquirálást csak ily értelemben és a fennálló kormányrendelet épségben tartásával

Abonyi Mihály

ezelőtt Holtzer és Abonyi

≡ Széchenyi-tér 2. ≡

Ajánlja a most érkezett legujjabb férfi és fiu téli kabát és Raglánjait.

Férfi-, és fiu- gyermek-öltöngyeit, azon-kivül szörme Mikádóit.